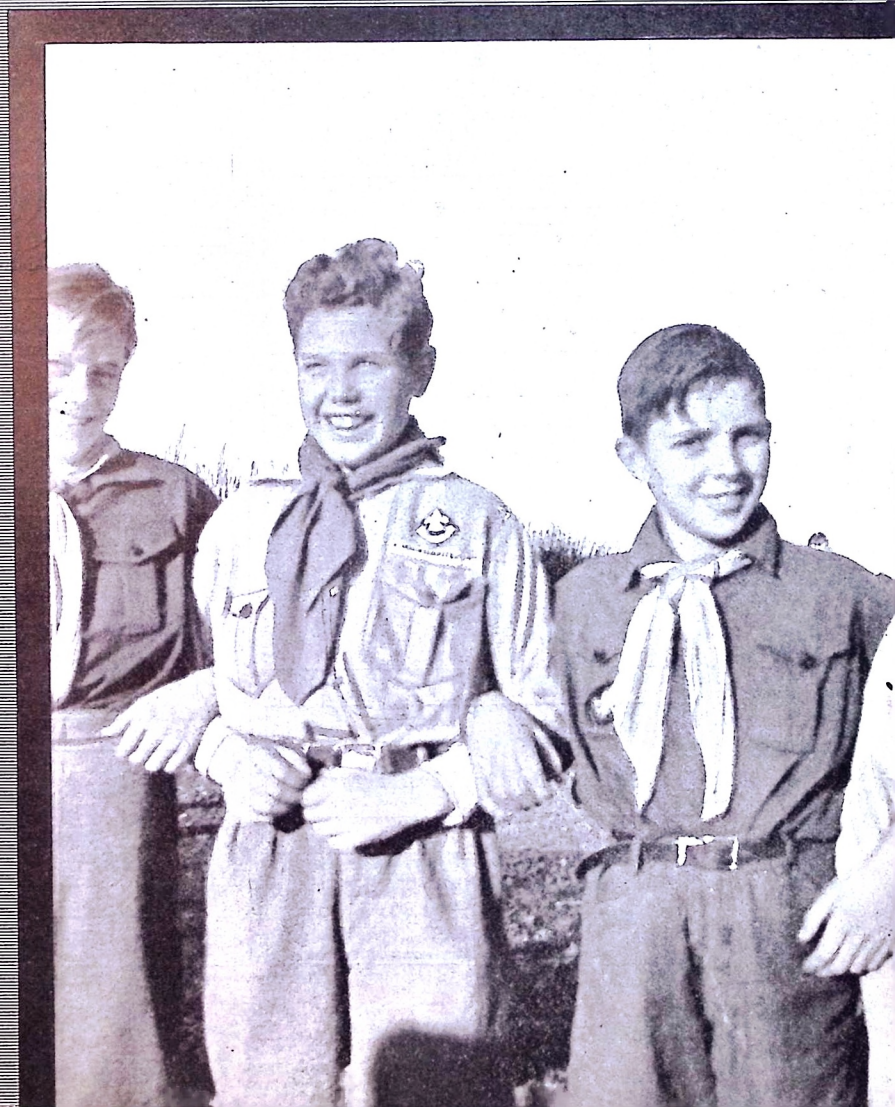

SPEJDERNES-MAGASIN

NUMMER
8
OKTOBER
1934

**Det rigtige
Lejrudstyr**
faas i
**Lembekes
Friluftsudstyr**
A/S
Nørregade 15
Telefon Byen 4986
Stort Udvalg i
Rygsekke, bl. n. Mejs
Rygsekke fra 11 Kr.

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL L. OLSEN
22 SKINDERGADE 22

VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Jagtvej 19.

Telef. Taga 1657.

HATTE- OG TØJPRESNING

Spejderne 10 pCt. Rabat.

Statsanstalten for Livsforsikring

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

♦ CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

BLAAGAARDSGADE 29
TELEF. CENTRAL 3054

Uge & Maanedshede
Foreningsarbejde-Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejde

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750.

Lyngbyvej 41.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Bjørths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminæreksamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
A. Nielsen-Lyngby, Adjunkt.

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telef. C. 2919

Fotograf
EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bedste Knas fra Fyns Sukkervarefabrik
Gudensvej 4 Telf. C. 9712

Spejdernes Magasin

18. AARGANG

Oktober 1934 Nr. 8

STUDIER I PLOVFUREN

Overalt i Danmark er Efteraarspløjningen nu i Gang, alle Steder forsvinder de gullige Stubmarker, og Landets frugtbare Muld kommer frem.

Naar man gaar gennem en Plovfure, vil man

straks bemærke det rige Dyreliv; det er baade Krager, Raager, Maager, Stære og Agerhøns, der følger efter Ploven for at tage de store, lækre Orme, som Muldfjælen bringer frem i Dagens Lys.

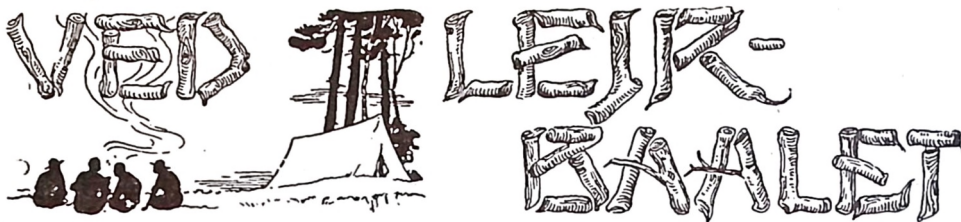
Det er de mærkeligste Ting, man kan faa at se, naar man gaar bag Ploven — har nogen af jer vidst, at Lærken kan flytte sine Unger — jeg har selv set det. Hunnen skubber en Unge op paa Ryggen af Hannen, der ligger paa Jorden med udbredte Vinger, og denne kan saa flyve indtil 50 m væk med Ungen, for saa at vende tilbage efter den næste. Jeg har ogsaa set en Flok Krager overfalde en enlig Hare, jeg har set Ræven genne sine Unger i Hulen. Véd I forresten, hvorledes man kan se, om det er en Han- eller en Hunræv, der opdrager Ungerne? Er der en Bunke udgravede Musehuller i Nærheden af Hulen, kan I være sikre paa, at det er en Hunræv med Unger, thi en Han vilde aldrig tillade, at Ungerne gravede i Hulens Nærhed.

Naar man pløjer, kan man ogsaa komme til at pløje igennem et Musebo. Her kan være indtil en Snes lyserøde Unger paa Størrelse med et Led paa en Finger. Disse flytter Moderen, hvis hun kan naa det, eller det hænder, at hun æder dem i Forskrækkelse over Indgrebet i Boet.

Foruden det interessante Dyreliv, der hersker i Plovfuren, findes ogsaa andre Ting under Pløjningen. Saaledes fandt en Kammerat og jeg engang baade et Øksehoved og en Spydspids, som var meget omhyggeligt forarbejdet i Flint.

Skulde I nogensinde komme ud paa Landet i Efteraarsferien, saa prøv selv at følge efter en Plov og gør jeres egne Studier — I vil ikke fortryde det.

Carl Adolf.

„Gilwell-Hytten“.

Gilwell-Park er Navnet paa det Sted, hvor Spejderførerne træner i England, det svarer til „Storedam“ i Danmark. Lederen af Førertræningen i Gilwell-Park er Mr. Wilson, som tidligere var Kaptajn i det indiske Politi. Han har lige været i Danmark og indviet „Gilwell-Hytten“ paa Storedam. Denne Hytte er bygget af Spejderførere, Flokførere og en Del ældre Spejdere, og ved Indvielsen bragte Mr. Wilson en Hilsen fra Verdensspejderchefen.

77 Aar gammel

er Baden-Powell nu, men Mr. Wilson fortalte, at Verdensspejderchefen stadig dyrker Lejrlivet. Han laa midt i September i Lejr ved Gilwell-Park, ordnede selv sit Telt og lavede sin egen Mad paa Spejdervis. Tiden vil vise, hvormange af jer, der kan ligge i Lejr, naar I kommer op i den Alder.

Spejderne i Indien.

Mr. Wilson forlod i 1921 Indien, og der var den Gang 30,000 Spejdere og Ulve, og i Aar, 13 Aar senere, da han atter besøgte Indien, var der 200,000. Mr. Wilson havde haft Lejlighed til at træffe mange af dem, lige indtil han forlod Indien for at tage til Danmark. Han fortalte mange Ting derovre fra, blandt andet, at der i et Distrikt var oprettet 150 Troppe og Flokke i de sidste 3 Aar; det er store Tal, man regner med i Indien.

Blandt andet fortalte han om de urolige Egne ved Indiens Nordgrænse. Naar Folk forlader deres Hus, tager de altid en Riffel over Skulderen, ganske som vi tager Hatten paa. Men i een By var det anderledes, og det skyldtes Roverspejdere dér i Byen, som havde faaet Folk til at forstaa, at det er bedre at være Venner end Fjender.

Danske Ulve og Spejdere

fik Mr. Wilson Lejlighed til at se paa Storedam ved Indvielsen af Hytten. Der blev givet Opvisning af 1. Ordrup Flok i Ulvelege, af 1. Frederiksberg i Morgengymnastik, i Broslagning af 6. Vesterbro, i Brandøvelse af Hans Tausens

Trop, i Samariteropgave af 1. Ordrup Trop og i Baaltænding og Pandekagebagning af Gjøngerne. Samtlige Spejdere lavede desuden hurtig Lejrslagning. Alt i alt en rask og god Opvisning.

Films.

Der er optaget nogle udmærkede Films fra Landspatrujeturneringen og fra Opvisningerne, omtalt ovenfor. Det er jo muligt, at jeres Trop en Gang kan laane dem og vise jer dem; da jeg saa dem, saa jeg tillige en Film fra Aarhus-Kolonnens Opvisning i Fjor. Glimrende Film og glimrende Spejderarbejde. Jeg ønsker Kolonnen Held og Lykke med deres nye Opvisning i Aar; lad den blive endnu bedre end i Fjor.

Væbnere.

Enkelte Steder har min Bemærkning i sidste Maaned om Væbnere allerede virket. Blandt andet i min egen Trop, hvor en af Patrujeførerne har faaet tildelt Væbnersnoren, og flere er i Gang med Proverne.

Det bliver muligvis saadan 'til Korpslejren til næste Aar, at man blandt andet kan kende Patrujeførerne paa, at de bærer Væbnersnoren.

Korpslejren.

Til næste Aar fejrer Spejderkorpslet sit 25 Aars Jubilæum med en stor Korpslejr paa Ermelundssletten, samme Sted hvor den store Jamboree blev holdt i 1924. Kun faa af jer, der er Spejdere nu, har nogensinde været med i en Lejr, der bliver saa stor som den. Sidste Gang, der var Korpslejr, var i 1928, altsaa til næste Aar for 7 Aar siden, og den var endda ikke halvt saa stor, som Jubilæumslejren bliver.

Det er et Held for jer, at I er Spejdere lige netop paa den Tid, denne store Lejr skal holdes, og allerede nu bør Patrujjerne tænke paa at sikre Patrujlens Deltagelse; hvorledes det skal gøres, kan I læse om et andet Sted i dette Nummer.

At den bliver noget ganske særligt, denne Lejr, er givet.

Om Lejrsport

Magasinet har bedt Oberstløjtnant Wohlk, der var Dommer i Lejrskonkurrencen ved Lands-Patrulje-Turneringen, om at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende Lejrsport i Almindelighed og de deltagende Patruljers Lejrsport i Særdeleshed.

Oberstløjtnant E. Wohlk

3 Dages – eller kortere – Lejrtid

Ved Vurderinger af Lejrsport maa 3 Hoved-faktorer være afgørende:

- 1) Lejrindretningen,
- 2) Lejrdordenen,
- 3) Teltordenen,

hvortil kan kædes: Hygiejne, Madlavning og det personlige Udstyr.

ad 1) *Lejrindretningen.*

Principielt bør der til en kortere Lejrperiode kun medføres det nødvendige:

- Personligt Udstyr.
- Patruljetelt.
- Nødvendige Koge- og Graveredskaber.
- Kantinekasse.

Lejrens Indretning

a) *Afspærring af Lejromraadet.*

Er Patruljen alene, bør det være tilstrækkeligt, at Patruljeføreren angiver Lejrens Omraade, men er Patruljen Led af en Trop i Lejr eller Deltager i Fælleslejr, hvor Patruljelejerne ligger klods op ad hverandre eller dog tæt paa, er det nødvendigt, at der laves en Afspærring med primitive Midler, saaledes at det er klart for enhver i Patruljen, hvilket Omraade den har Ansvar for. Men større Arbejder med Lejrporte o. lign. er overflødige.

b) *Teltopstillingen.*

Paa den valgte eller tildelte Plads bør Teltet anbringes fornuftigt med Hensyntagen til Vindretningen (helst med Gavlen i Vindretningen,

saa staar Teltet bedst, men kan Gavlen ikke lukkes tæt, maa Teltets Bredside vende mod Vinden), og saaledes, at Røgen fra Kogepladsen ikke driver ind over Teltet og helst heller ikke over Kammeraternes Telt. Dets Beliggenhed paa Pladsen bør tillade fri Passage til Kogehuller, Spiseplads o. lign., og det maa ikke fylde hele Pladsens Bredde, saa Passage vanskeliggøres, og saa Pladsen ved Kogehuller indskrænkes.

Diamantgrav bør graves, naar det er Regnvej, eller der er ringeste Udsigt hertil, med mindre Jordbundsforholdene ubetinget overfloddigger Graven (Sand).

c) *Kogehuller.*

Beliggenheden bør vælges i Forhold til Vindretningen og Teltet, saa Røgen ikke generer Patruljens Medlemmer i Telt og paa Plads uden for Kogehullerne.

De moderne Finesser med smaa, simple Jernstativer er praktiske, fordi de sparer større Gravearbejder, gør selve Kogehullet simplere og skaber Sikkerhed for at kunne anlægge Kogehuller i al Jordbund uden Risiko for, at Hullet skrider sammen, naar Kogekar sættes i det.

Jeg finder det derfor praktisk at medføre saadanne enkle Stativer, selv om de forøger Udstyrets Vægt noget.

Mursten eller andre passende Sten kan ofte gøre samme Virkning som Stativerne. Hvor Jordbund derfor er vanskelig, anbefaler jeg at forsøge Ildsteder lavet af Sten.

d) Proviantanbringelse.

Det er nødvendigt, at Provianten straks anbringes, saaledes at den er dækket mod Sol og Vand. Dette gøres ved simple Midler, skaffet paa Stedet. Udleveres Provianten i Kasse, bør man beholde den dér, hvorved den bliver lettere at dække. En Udpakning med Opstilling (Udstilling) af de enkelte Ingredienser — selv i Telt — hører ingen Steder hjemme.

Kokkeltelt til 3 Dages Lejr er og bør være overflodigt.

e) Brændeopbevaring.

At holde Brændet tørt er en saa naturlig Sag, at det ikke behøver at paapeges, og dette gøres let med simple Midler skaffet paa Stedet. Her som ved Proviantanbringelsen er der rigt Felt for Opfindsomhed og Fornuft.

f) Koge- og Spisegrejers Anbringelse.

Det er nødvendigt, at disse Sager har deres bestemte Plads, og det er særdeles ønskeligt, at denne ikke er umiddelbart paa Jorden, hvor Snavs og Fugt let tilsmudser. Mange opbevarer deres personlige Spisegrejer i en Pose, hvilket forekommer mig særdeles hensigtsmæssigt. Med Midler skaffet paa Stedet er det iøvrigt ingen vanskelig Sag at finde en fornuftig Anbringelse, men bygger man Grenbord eller Stativer hertil, maa disse være *solide og stabile*.

g) Fremstilling af Nytteting.

Disse bør indskrænkes til det nødvendige.

Ud over Kogehuller og Latriner anser jeg Af-faldshul og Huggeblok til Brænde-hugning for nødvendige.

Eventuelt Bord (Stativ) til Spisegrejer og Kogekar.

Tøjtorrestativer kan blive praktiske, men i Bygevejr, hvor Patruljen i Perioder er borte fra Lejren, saa der ingen Kontrol kan føres med Tørringen, er der næppe anden Udvej end at spænde en Snor inde i Teltet.

Fodtøj bør aldrig være anbragt direkte paa Jorden uden for Teltet. Gør Forholdene det nødvendigt (Pladsforholdene) at have Fodtøjet uden for Teltet, bør det ophænges paa Stativer med Saalerne op ad og helst dækket mod Regn.

Det væsentligste er, at Lejrpladsen indrettes *fornuftigt*, saa hver Ting har sin Plads, anbragt hensigtsmæssigt i Forhold til hverandre.

Lejrorden

Der bør altid herske en pinlig Lejrorden, og jo mindre Lejrpladsen er, jo vigtigere bliver Ordenen.

Naar en Ting er brugt, bør den altid bringes paa Plads, saa intet flyder. Kun derved bliver

det Patruljen muligt til enhver Tid at føre Kontrol med dens Grejer og opretholde Farbarhed paa Lejrpladsen.

Noget af det vigtigste er Renholdelse af Kogekar og Spisegrejer. Medens Renligheden med de personlige Spisegrejer synes at være en naturlig Sag for Spejderne, skorter det i høj Grad paa Renligholdelse af de fælles Kogekar. At dette gør Madlavningen vanskeligere og Maden ringere behøver næppe særlig Paavisning.

Det bør være en uafviselig Regel, at der straks efter Spisning „vaskes op“, baade personlige og fælles Grejer, og at Sagerne straks efter Rengøring bringes paa Plads. Alting er da klar til „næste Brug“, og Kontrollen med Patruljens Sager lettes i væsentlig Grad.

Madrester, Papir, Træskaar o. lign. bør altid omhyggeligt fjernes, saa Pladsen til enhver Tid gør et renligt og ordentligt Indtryk.

Det behøver næppe at anføres, at Patruljens Spejdere bør have tildelt hver sine Hverv ogsaa i Henseende til Lejrorden!

Teltorden

Metoden er for saa vidt ligegyldig; den maa rette sig efter Patruljens Udstyr. Men hver Ting skal have sin Plads, saa Spejderne uden Vanskelighed selv i Mørke kan hente den frem og altid let kan føre effektiv Kontrol med sine Ejendele. Den Tid, det tager straks efter Brug at bringe Sagerne i Orden og paa Plads, vindes ind mange Gange, idet man undgaar den ustandselige Leden efter Ting, der er blevet borte.

Men tillige er gennemført Orden af særdeles betydelig opdragende Betydning, ikke alene for Spejdertiden, men for hele Livet, og derfor bør Patruljeføreren lægge den største Vægt paa denne Sag.

— — —

Som Slutning vil jeg gerne udtale, at jeg finder Spejdernes Lejre gode og bærende Præg af en god Lejrkultur, og naar jeg har fremsat de foranstaaende Bemærkninger, ligger deri ikke nogen nedsettende Kritik, men kun et Forsøg paa at bidrage til, at Lejrporten bliver endnu bedre. Man bør altid stræbe fremad, at staa stille betyder i Virkeligheden Tilbagegang.

E. Wohlk.

PATRULJE- DYRENE

SPOVEN

Den kendte Fuglefotograf og -beskriver Bengt Berg fortæller et mærkeligt Træk om Spovernes Yngleforhold:

Reden anbringes paa en Tue i en nogenlunde fredelig Mose. Hunnen ruger de 4 plettede Æg, mens Hannen holder Vagt og forsværer Reden mod enhver tænkelig Fjende; saaledes er den ikke bange for at gaa løs paa Kærhøgen, som den i Luften trakterer med drøje Knubs af Vingekantterne.

Naar Ungerne kommer frem, fører Moderen dem til de nærmeste Enge, hvor der er rigeligt med Insekter, Snegle og andet Kryb, hvorpaa hun stikker af sydpaa. Faderen vogter nu et Stykke Tid Ungerne, men forlader dem aligevel, for de endnu er flyvefærdige. En Spoveunge lærer altsaa tidligt at staa paa egne Ben.

At Fuglene kun opholder sig faa Maaneder ved Ynglepladserne — de er som ovenfor nævnt

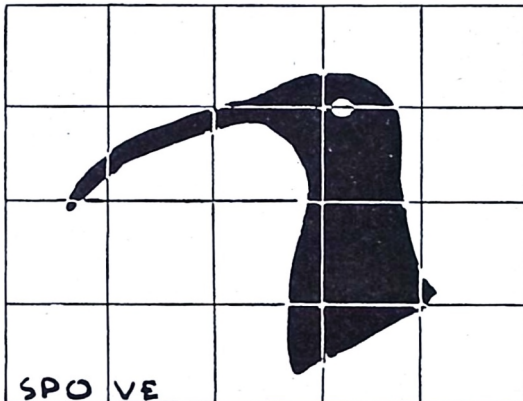
I Foraarsmaanederne bringer Aviserne Gang paa Gang opsigtsvækkende Meddelelser om mystiske, natlige Lyde, der synes at komme fra det tomme Rum. De følgende Dage udtaler „daglige Læsere“ fantastiske

Formodninger om disse Lydes Opstaaen, hvorpaa endelig Forklaringen kommer fra en behjertet Mand, der véd Besked: Det er Spovefløjt. Jeg véd ikke, om I har hørt disse Lyde, de er ikke til at tage fejl af — tre dybe, melodiske Fløjt efter hinanden. Særligt høres de i regntunge Foraarsnætter, og mærkeligt nok bedst over Byerne. Spoverne trækker om

Natten, og det stærke Lys fra Byerne lokker dem til — et Eksempel paa, at man udmærket kan drive Wood-craft indenfor Bygrænsen.

Storspoven eller Regnspoven er en anseelig Fugl, omtrent paa Størrelse med en Høne; den hører til Vadefuglene. Fjerdragten er yderst spraglet, brunlig med mørkere Længdestriber paa Undersiden, Ryggen graasort med lyse Fjerrende, Bagryggen hvid og Svingfjerene dels sorte, dels sort- og hvidspættede. Mærkeligt er Næbbet, der kan blive op til 16 cm langt og er smukt buet.

Spoven yngler desværre yderst sjældent her i Landet, derimod i stor Mængde i vore nordlige Nabolande, og passerer hovedsagelig kun os paa Træk frem og tilbage. Foraarsstrækket foregaar i Marts, April, Maj, og allerede i Juli vender den tilbage og ses i nogle Maaneder hyppigt ved vore Kyster. I den Tid har den naaet at yngle.

allerede her i Juli igen — synes at understøtte denne Paastand.

Af alle Mosens Fugle er Spoven den mest vagtsomme. Det er vist faa voksne, livskraftige Spover, der falder som Bytte for Rovdyr og -fugle. De øvrige Mosefugle stoler blindt paa denne deres Vagtmand.

Denne Egenskab i Forbindelse med Mod, Hurtighed og Evne til at skjule sig i Terrænet bør være Spovepatruljernes Kendetegn.

Desværre er Regnspoven meget efterstræbt af Jægerne. Den siges at smage godt, og dens smukke Udseende gør den særlig eftertragtet. Jo skønnere et Dyr er, des hellere dræber Jægerne det. Dette er bl. a. Aarsagen til, at vor Fauna er blevet saa relativt fattig.

Hvad vi egentlig drikker!

Billederne forestiller:

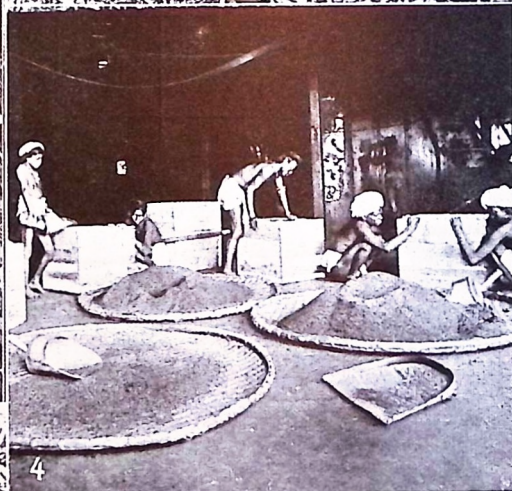
1: Kaffetræ i Blomst

2: Kaffetræets Frugter plukkes

3: Paa Plukkearbejde i Theplantagen

4: De tørrede Theblade pakkes og emballeres til Forsendelse

5: Cacaobonnerne hostes

JUBILÆUMSLEJREN

paa Ermelundssletten

Ermelundssletten — skulde man tro, at denne lille, iøvrigt vidunderlig konge Slette, er kendt blandt Spejdere over hele Verden. Men saadan er det.

Ermelund Kapu, Ermelund Porten, stod der med store Bogstaver over en af Indgangene til Jamboreen i Gödölö. Og endnu mere, en af de ledende Politimænd i Budapest, der gjorde Tjeneste som Chef for Spejderpolitiet i den sidste Jamboree, talte om Minderne fra *Ermelundssletten*, saa man næsten blev helt flod.

Det var dengang i 1924, da den hvide Teltby rejste sig derude i Dyrehavens Udkant. Da Folk i Tusindtal strømmede ud for at se Lejrlevet udfolde sig. Det var dengang man rigtig blev klar over herhjemme, hvad Spejderbevægelsen betød. Jeg kan som et lille Eksempel paa, at Begivenheden huskes herhjemme, nævne, at slaar man op i Kraks Tidstavle, hvor Københavns Historie fortælles Aar for Aar fra Aar 1043, saa finder man under 1924 *Jamboreen paa Ermelundssletten*.

Det var en Begivenhed. Spørg de gamle Spejdere, der var med. Den yngste, der var med, maa nu være en 21 Aar gammel. Men spørg ham, og I skal høre, hvor han kan fortælle.

Nu er *Ermelundssletten* igen med i Korpsets Planer. — Her skal *Jubilæumslejren* ligge. Der er ingen bedre

Maade at fejre *Det Danske Spejderkorps' 25 Aars Jubilæum*, end ved at samles til en stor Lejr, hvor kammeratligt Samvær, Smaakonkurrencer og Udflugter skal fylde Dagene.

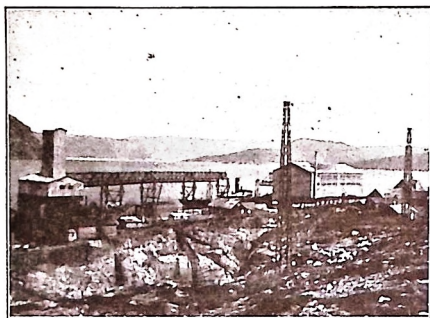
Selvfølgelig kommer der ogsaa udenlandske Troppe denne Gang. Men det skal være danske Spejdere, der præger *Jubilæumslejren*.

Der er en og anden Spejder, der tænker, det var ærlig talt temmelig tidligt at begynde at tænke paa *Jubilæumslejr*. Men da skal I være klar paa, at der er kun 10 Maaneder til, og de kan snart gaa. Allerede for et Aar siden skrev vi til Landbrugsministeriet for at sikre os, at vi kunne laane *Ermelundssletten* i første Halvdel af August 1935. Ministeriet troede, vi havde skrevet galt Aarstal. Men vi vilde netop være i god Tid. Det skal Spejderne ogsaa være. Begynd at spare sammen til den store Lejr, der skal blive en af de Begivenheder, man ser hen til, og senere mindes indenfor vort Korps.

Fritz Lerche.

1. Parade fra Ermelundssletten
2. Flyverbillede fra Ermelundssletten

Kryolitbrudet med den store Skakt i Forgrunden.

En Arbejder i Ivigtut var dræbt ved Dynamitsprængning. Man sendte Bud efter Præsten i Julianehaab til at forrette Jordpaa-kastelsen, og jeg rejste med. Kryolitbruddets Leder sendte en Motorbaad ned for at hente os, og ved Middagstid tog vi af Sted paa den 25 Mil lange Motorbaadssejls fra Julianehaab til Ivigtut. Farvandet er fuldt af Skær og Isfjelde, og da Mørket faldt paa, maatte vi søge ind til Land for at ankre op for Natten. I vore varme Skindposer sov vi ind paa Dækket, medens Nordlysene tegnede sære, straalende Figurer paa Himlen. Tidligt den næste Morgen lettede vi Anker, men allerede ved Middagstid maatte vi atter søge Ankerplads ved Land, da en tæt Taage viste sig forude. Vi var glade, da vi hurtigt fandt en Ankerplads, for et Øjeblik efter var vi helt indhyllede i saa tæt Taage, at vi ikke kunde se fra For til Agter paa Baaden. Taagen varede dog kun kort Tid, og hen paa Eftermiddagen var vi i Ivigtut. Vi blev modtaget af Driftslederen og fik anvist de Værelser, vi skulde bebo under vort Ophold ved Minen.

Ved Ivigtut brydes et Mineral: Kryolit, der bruges til Fremstilling af hvidt Glas (Mælkeglas) og til Udvinning af Aluminium. Kryoliten ligger i en stor Blok nede i Grundfjeldet, der bestaar af Granit. Et mægtigt Hul, 180 m langt og 65 m bredt, har man brudt ned til Kryoliten, og paa Bunden af Hullet, 75 m under daglig Højvande, arbejder to store Gravemaskiner, der læser Kryoliten paa smaa Tipvogne, som med elektrisk Elevator gaar op til Jordens Overflade. Her føres de af et lille Motorlokomotiv enten ned til Kajen, hvor de gribes af en Kran, der tømmer dem direkte ned i en Dampers Last, eller de føres hen til de store Lagerskure. Kryoliten sendes dels til Amerika og dels til Danmark, og Brydningen af den betaler sig saa godt, at Aktieselskabet, der har Udnyttelsesretten, ikke alene kan betale en meget stor Afgift til Staten, men

Et Besøg ved Ivigtut

Af
ERIK DAHL

ogsaa kan lønne sine Funktionærer og Arbejdere meget højt. Der beskæftiges ialt ca. 75—100 Mennesker.

Vi gaar en Tur rundt og ser paa „Byen“. Nede paa Kajen er der først og fremmest det mægtigt store Lagerskur med to store Siloer til at opbevare Kryoliten i, bag dette kommer vi til Hospitalet, lyst og venligt og moderne indrettet, der er endda en Røntgenafdeling, men ikke mange Patienter, og længere fremme ligger den store, af røde Mursten opførte Messebygning. Her er indrettet Spisesal og Klublokale for Funktionærerne, der alle faar deres Forplejning her. Ved Siden af ligger Funktionærernes Tennisbane. Medens vi var paa Besøg, blev der netop afholdt Tennisturnering. Saa kommer vi til „Slottet“, Driftslederens Villa, elegant indrettet med en rummelig Vinterhave, og øverst oppe paa Bakken ligger Kontrollørens Hus. Kontrolløren er en af Staten ansat Embedsmand, der overvaager, at Statens Interesser paa Stedet varetages. Ivigtut er et fra det øvrige Grønland adskilt Omraade, og kun Mændene fra den nærmeste grønlandske Boplads, Arsuk, maa een Gang om Ugen aflægge Besøg i Ivigtut, og for Handel og Samkvem mellem Grønlændere og Beboere af Ivigtut er der givet særlige Regler. Disser Overholdelse skal Kontrolløren paase, men han er tillige Stedets Overvåger, Giftfoged, Toldembedsmand m. m. Her oppe paa Bakken ligger tillige Vandværket med Pumpestation og stor Vandbeholder samt Radiostationen, der er saa stærk, at den kan faa Forbindelse med Danmark. Ad en anden Vej gaar vi atter ned og kommer nu forbi Arbejderboligerne, der er indrettet i flere rummelige Træhuse med Opholds- og Spisestue, Soveværelser, Bade- og Toiletrum og et lille Køkken. Arbejderne faar Forplejningen leveret fra et stort Fælleskøkken, og ved hvert Hus er der ansat en „Boy“, der sørger for Anretningen samt for Rengøringen i Huset m. m. Mellem Arbejderboligerne ligger et stort Hus, der rummer Forsamlingsaal med Gymnastikredskaber, Scene og Filmsforevisningsapparat. Desuden er der, til Arbejdernes Adspredelse i Fritiden, indrettet baade Skydebane og Kegelbane. Derefter kom-

mer vi til Fælleskøkkenet med Forraads- og Fryserum, endvidere Stalde til Køer, Svin og Faar, en Høsegaard med Masser af Høns og Kyllinger, Ænder og Gæs, samt Slagtehus og Bageri.

Saa er vi atter naaet ned til Havnepladsen. Her ligger store Dynger af Kryolit, der venter paa Afskibning, og flere store Kraner er parate til at gribe den og læsse den ombord. Paa Havnepladsen ligger ogsaa Maskinanlægene, det store Elektricitetsværk, der leverer Strøm til alle Anlægene, det drives af to Vølundmotorer, og desuden Spillene til de to store Elevatorer, der gaar ned i Bruddet. Her er ogsaa et Vaskerianlæg og en Varmtandsbadeanstalt for Funktionærer og en Bygning med Kontorer og Tegnestuer.

Man har ved Hjælp af Boringer opmaalt hele den Masse Kryolit, der befinder sig i Fjeldet. Den ligger som en Kerne af første Klasses Kryolit med en meget uregelmæssig „Skal“ af mindre god Kvalitet. Paa Tegnestuerne har man udarbejdet Kort over Forekomsten, og man bryder nu kun af den bedste Kvalitet. Brydningen sker ved Sprængning med Dynamit, og med det nuværende Forbrug vil der være Kryolit nok til mange, mange Aar endnu.

Ivigtut har sit eget helt moderne Brandvæsen, og Arbejderne og Funktionærerne er organiseret i et Brandkorps. Medens vi var ved Minen, blev der afholdt Brandøvelse, og 7 Minutter efter at der var slaaet Alarm, var hele Slukningsmateriellet i Gang. En Motorsprøjte, trukket af en Traktor, Stigevoan og Slangevogne var kørt frem, og fra 6—7 Slinger overdængedes „Ilden“ med Vandmasser. Driftslederen er selv Leder af Korpsen, og „Brandmændene“ er alle udstyrede med Hjelme og Brandøkser.

Ved Ivigtut har man paa bedste Maade søgt at overvinde alle de Vanskeligheder og afhjælpe alle de Afsavn, som en saa nordlig og saa isoleret Beboelse fører med sig, og som man maa lide under andre Steder i Grønland. Man maa sige, at det i høj Grad er lykkedes. Det skyldes for en stor Del, at man har haft saa rigelige Pengemidler til raade over. Kryolit er en nødvendig Vare paa Verdensmarkedet og findes saa at sige ikke andre Steder paa Jorden end ved Ivigtut; det er derfor, det er en saa fin Forretning at bryde den.

Efter et Par Dages Ophold ved Ivigtut, hvor Livet leves helt anderledes end i det øvrige Grøn-

Tropsføreren og de fire første Spejdere i Julianehaab

land, tog vi Afsked med dette Danmarks største Bjergværksforetagende og tog med Motorbaad tilbage til Julianehaab.

E. Dahl.

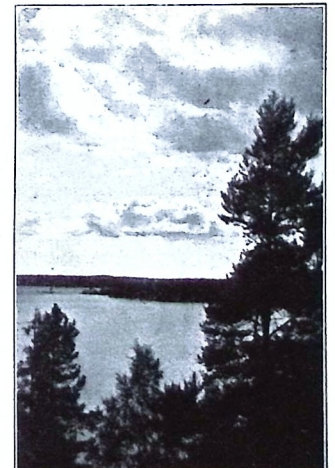
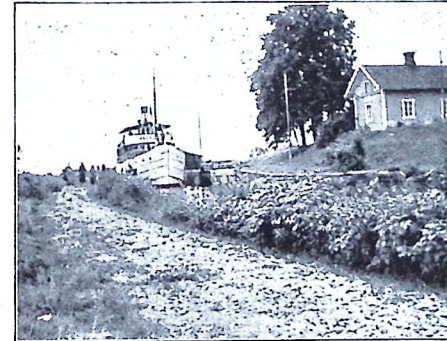
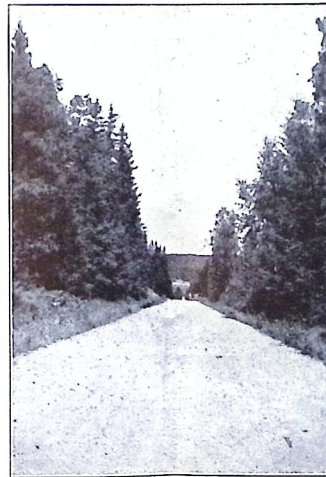
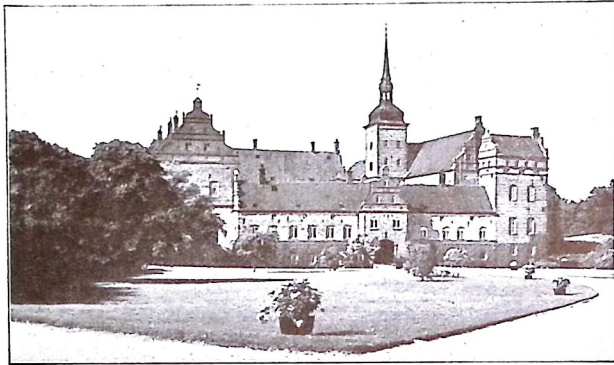
Troppen i Rødby, „Kong Rings Trop“, har Vind i Sejlene. Den paa Ruinerne af en tidligere genopbyggede Trop tæller nu 34 Spejdere. Et godt Resultat i Lobet af et Aar! Søndag den 2. September holdt Troppen Fødselsdagsfest i Pavillonen i Rødby Lystskov. Lokalerne var smukt pyntet med Spejderliljer i Troppens røde og gule Farver samt med Pigespejdernes Kløverblade. De lokale Pigespejdere havde hjulpet Drengene med en god Del af Programmet, og det var glædeligt at se det gode Samarbejde, som ikke indskrænkede sig til det Spejderbal, som afsluttede Aftenen.

Festen var meget velbesøgt, saavel af Spejdere fra Nabobyerne som af Pigespejdere og af Forældre, ialt vel en 250 Mennesker. Underholdningen foregik i den snart oftest anvendte Ramme af en Radiotransmission fra et fikst Studie med Speaker i et diminutivt Kontrolrum ved Siden af. Der optraadte: Det lille Børnekor (Drenge- og Pigespejdere), Dagens Digt (ved Pigernes Tropsførere), Radioavis og Sporten med talrige lokale Hüb, Transmission fra en nærliggende Hovedbanegaard ved Ekspressens Afgang og mere. Afslutning med en Sang af alle Rødby-Spejdere, som blot skulde have sunget lidt kraftigere med.

Forestillingen vakte meget Bifald, og ved det efterfølgende Kaffebord vekslede muntre og alvorlige Ønsker for Troppens nye Aar med Spejdersange. Adgangen til Festen var gratis.

EN SAMLING

GODE FOTOS

Er Jægere Naturskændere?

Til den i „Spejdernes Magasin“ førte Diskussion om Jagt vil jeg gerne have Lov til at føje et Par Ord:

Jeg har levet i mange Aar i Tyskland, i den skov- og vildtrige Harz. Og det frister mig til at drage Sammenligninger. I Tyskland — i alt Fald i Dele af Tyskland, Lovene er vist ikke ens i alle Stater — tilhører Jagtretten ikke Grundens Ejer, men derimod Kommunen. Kommunen forpagter Jagtretten til den højstbydende. I Harzen blev Omraader paa en 1500 til 5000 Tønder Skov forpagtet til en Person — en dyr Fornøjelse forresten. De fleste Jagtejere kom saa et Par Gange om Aaret med nogle Venner og tilbragte et Par Uger i deres Jagthytter. Resultatet af denne Maade at løse Spørgsmaalet paa er, at det myldrer med Vildt, ikke nogle stakkels Harer og en forpusket Agerhone, men Sort- og Rødvildt. (Sortvildt o: Vildsvin; Rødvildt o: Kronhjorte, Daadyr, Raadyr). Sortvildtet tiltog engang imellem saa stærkt i Antal, at det blev generende for de Folk, der havde Marker i og ved Skovene; Vildsvinene — Jagten paa dem er forøvrigt en Mandfolkesport, de store Orner kan, naar de bliver rasende, f. Eks. i anskudt Tilstand, let slaas en Mand ihjel med deres store Hugtænder — kommer om Natten ud og ødelægger Afgrøden. Naar det indtraf, med regelmæssige Mellemlum, afholdt Kommunen en stor Klapjagt, — Jagten drives ellers mest som „Pürschjagt“, — hvortil alle Omegnens Jægere og Honoratiorene indbydes. Der skal saa skydes saa meget som muligt, for at Bestanden kan begrænses.

Hvor mange Steder i Danmark findes Kronhjorte eller Vildsvin? Og hvormange Steder findes de i saadant Tal, at man maa til at afholde Klapjagt for at formindske Antallet af dem?

Ifølge de danske Love kan enhver, der har løst Jagtkort, skyde løs, saafremt han har Tilladelse fra Grundens Ejer. — Disse Søndags- eller Træskøjagere driver altsaa Jagten som andre f. Eks. Kortspil. De bryder sig ikke om, hvad det er, de skyder, bare de kommer hjem med noget, helst selvfølgelig noget, der kan realiseres eller spises. Det er en Forbrydelse at slippe saadanne Folk løs paa Vildtet. — Vi havde en-

gang en Herregaard i Norrejylland, og skaanede omhyggeligt Vildtbestanden; kun en Gang om Aaret indbød vi nogle Venner til et lille Jagtparti. — Til Herregaardsmarkerne og Plantagen stødte nogle Husmandssteder og nogle Jordlodder, der tilhørte forskellige Bønder. Fra det Øjeblik, Jagten gik ind, til den Dag, den sluttede, knaldede Bøsserne uafbrudt fra disse Lodder. Hvis det ikke havde været saa trist, vilde det ligefrem have været morsomt at se disse Folk ligge og vente paa, at en Hare skulde hoppe fra Herregaardsmarken over paa deres Lod, for saa: Bum! Jeg vil antage, at de hver skød et Par Gange saa meget som vi. — Tja.

Det var Jagtlovene. — Enhver, der ejer en Mark, kan løse Jagtkort og plaffe løs; enhver, der har en Bekendt, der giver ham Lov til at skyde paa hans Mark, kan løse Jagtkort og plaffe løs! — Paa den Maade skal Vildtbestanden nok skaaes! — Her paa denne Egn — Nordslesvig — er Skovmusene, takket være Bortskydningen af „Rovtojet“, forresten ved at udvikle sig til en Fare for Skovene. Ved Divisionsturneringen i Aabenraa i Foraaret hoppede de rundt i Teltene hos os. — Men saa kommer Krybskytterilovene. — En Mand, der har skudt f. Eks. Raadyr i en Herregaardsskov, faar, naar det kan bevises, en Bøde. Well, saa maa han næste Gang skyde et Par Raadyr flere, for at faa Bøden betalt! Hvis Straffen skulde afskrække, maatte man spørre Manden inde; i en Bøde er der jo intet ærekrænkende.

Farlig for vor Fuglefauna er forøvrigt særligt det, at Rederne plyndres for Æg; her burde gøres meget mere.

For et Par Aar siden skete hernede en Begivenhed, der harmede mig stærkt. — En Hjort var kommet op gennem Holsten og Sydslesvig, ivrigt jaget; tilsidst søgte den ind paa dansk Grund, hvor den udmattet af den lange Flugt lagde sig til Hvile i en Flok Køer. Her blev den opdaget; Manden skyndte sig hen til én, der havde en Bøsse, og denne skød saa Hjorten, medens den laa udmattet blandt Køerne! Men Rosinen i Pølseenden; den Mand, der havde opdaget den, lagde bagefter Proces an mod den,

(Fortælltes Side 21.)

TROPSLOKALET I INDRETNING

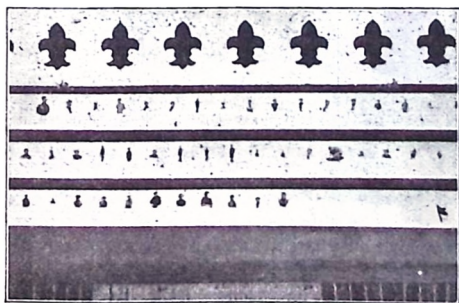
I en Spejderhytte eller et Tropslokale bør Bo-havet være lavet af Spejderne selv. Det er alle vist enige om. Møblerne skal være primitive og billige, — og de skal ikke ligne de Møbler, vi har i vore Stuer hjemme. Laver Troppen eller Patruljen selv sine Møbler, opnaar man ovenikøbet at styrke Samfølelsen, eftersom man har arbejdet og svedt til det fælles bedste.

Magasinet bringer her efter „Scouting“ nogle Tegninger af Spejder-Bohave. Nøjagtige Arbejds-tegninger er ikke nødvendige. En haandsnild Spejder vil let kunne finde ud af, hvorledes de laves. Det er iøvrigt meget morsomt at prøve sig frem. I Stedet for at bruge Søm, kan man anvende den Sammenføjningsmetode, som er angivet i Tegningen nederst til venstre.

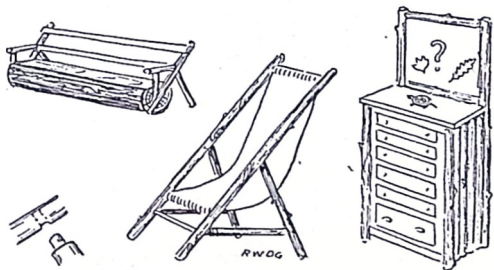
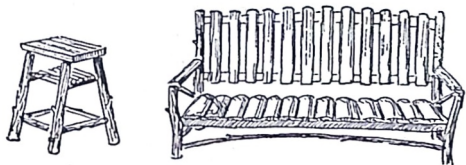
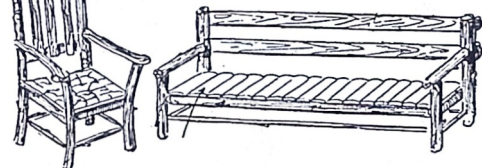
Det kan diskuteres, hvilke Træsarter man skal anvende. Gran, Fyr og Birk (med Bark) er nok det bedste. I alt Fald skal man ikke vælge en af de haarde Træsarter. — Der er som Regel i en Trop en eller flere Drenge, der er særlig dygtige til at bruge deres Hænder. De leder naturligvis Arbejdet. Iøvrigt er det tilladeligt og rimeligt, om man søger en Smule sagkyndig Bistand hos en rigtig Snedker (f. Eks. en „Spejderfader“), hvis det kniber.

*

Paa Fotografiet ser man et Udsnit af en Væg i Tønder Troppens Lokale. Paa denne Væg er anbragt et lille Kort for hver Spejder i Troppen. Fotografi, Fødselsdato, Indmeldelses- og Udmeldelsesdato. De findes i Glas og Ramme. Ved Nyindmeldelser bliver Drengene fotograferet, saa-

En morsom Navneplade

snart de har faaet Uniformen paa og faar saa Nummer og Kort i Rammen.

Idéen har gjort Lykke indenfor Troppen, — og ogsaa Forældre synes, det er morsomt at se deres Drenge dernede.

Idéen stilles til Raadighed for andre Troppe.
Ugle.

BRAND OMBORD —

Fortælling af *Aage Matthiessen*

Der var kun en lille Time til Aflosning. 2. Styrmand, Erik Carlsen, tog Telefonen og ringede ned til Maskinen og bad den vagthavende Mester om at sende Rapporten op paa Broen. Nu manglede han kun at aflæse de forskellige Maalere i Styrehuset og føre dem ind i Logbogen, saa var Dagens Arbejde endt. Han tændte sig en Cigaret, inden han gik over paa Broen.

Klokken var lidt over syv, men paa denne Aarstid var det allerede godt mørkt. Han kunde se Byens Tusinder af Lys og fornam den Støj og Murren, der altid hersker i en Storby.

Det var Styrmand Carlsens første Rejse som Skibsofficer, og omend der ikke var sket epokegørende Ting paa Turen til Bangkok, havde han al mulig Grund til at være tilfreds. Kaptajnen havde været glad for at arbejde sammen med ham, og rent ubevidst glædede han sig til næste Rejse. Lige fra Barn havde Søen staaet for ham som Eventyret over alle Eventyr.

Kontakten ved Døren gav et lille Knik fra sig, da han drejede om. Lyset fra Loftslampen faldt ned over Instrumentbordet med dets mange mærkelige Instrumenter og Manometre. Lommebogen kom frem, og med største Nøjagtighed noterede han Klokkeslettet ned, tog derefter Tallene fra Manometre og Termometre, læste det store Barometer af, Maaleren for Elektricitetsforbruget o. s. v.

Ved det lille Bord ovre i Hjørnet sad Termometrene, der ved sindrige Forbindelser viste Temperaturen i de forskellige Laster og Kamre. Ogsaa disse Tal skulde med paa Rapporten. Mechanisk noterede han Lastrum 1: 22, Lastrum 2: 40. — Det gav et lille Sæt i ham — 40 Grader, det var altfor meget. Han saa paa Lastrum 3, 46. — Der var noget galt, enten med Temperaturen i Lastrummene, eller var det Termometrene, der svigtede?

Da en Maskinist i det samme kom ind med Maskinens Rapport, viste Carlsen ham de to Temperaturer. Maskinisten saa paa Kviksølvsøjlerne, sammenlignede Tallet med Styrmandens Lommebog og rystede paa Hovedet. Han nærede den samme Mistanke som den unge Styrmand, men Rædselen for Ordet BRAND var saa stærk, at han vægrede sig ved at udtale det.

„Mon vi ikke hellere skal underrette Kaptajnen?“ forsøgte han. Styrmanden nikkede — det var vist det eneste rigtige.

De gik begge over i Forerkabinen, og ved at sammenligne med Temperaturerne fra de forrige Vagter, var det klart, at der maatte være noget galt. 2. Styrmand ringede ned til Kaptajnen og forklarede Sagen. Næppe havde han fortalt om de voldsomme Temperaturforskydninger, der var konstateret, førend Kaptajnen afbrød med et kort: „Kommer selv op nu —“ I Løbet af faa Sekunder var han i Tojet og stod snart efter oppe paa Broen. Da de kom over i Styrehuset, saa de straks, at Temperaturen var steget endnu et Par Grader. Der var ikke Tvivl om, at der maatte være udbrudt Brand i Lastrummene 2—3.

Kaptajnen fór over Broen, rev Lastjournalen ned fra Reolen, slog op paa Rum 2—3 og løb hastigt Lastfortegnelsen igennem. Der var overvejende lastet med Copra og Gummi. At Temperaturen var steget i begge Rum skyldtes, at de var forbundet med hinanden under Kommandobroen.

Kaptajnen stod et Øjeblik og betænkte sig — skulde det være Termometrene, der var gaaet i Stykker — ogsaa han nærede, som alle Sømænd, en indgroet Skræk for Ildebrande ombord. Kort og knapt faldt hans Ordre til de to Officerer:

„Styrmand — sorg for, at alle bliver purret ud, alt Slukningsmateriel skal gøres klar ved Lugerne.“

„Javel —“. Styrmanden forsvandt ud af Døren. Da han var gaaet, fik Maskinisten sine Ordre og forsvandt. Kaptajnen blev siddende et Øjeblik, Tanken om, at der var udbrudt Ild i hans stolte, nye Skib var haard at tage, men heldigvis var det opdaget i Tide, saa der var endnu en Chance for at redde Skibet. Rolig og behersket ringede han Skibscentralen op, meldte Opdagelsen til Telefonisten og bad ham assistere ved Udpurringen af Passagererne, uden at der blev Panik. Derefter bad han om Forbindelse med Land. Det varede et Minut, og i Løbet af et Par Minutter var han koblet ind til Havnebrandvæsenets Station.

Han gav de Oplysninger, han havde om Lasterne og sluttede med at sige, at de havde yderst brandfarlige Laster i Rum 4—5 og 6. Saafremt der ikke omgaaende blev grebet ind, var Skibet fortabt. Da han atter kom ud paa Broen, gik han hen over Dæksplankerne med en underlig Fornem-

(Fortsættes Side 22.)

En sølsom Oplevelse havde for ikke saa længe siden to canadiske Pelsjægere, Henry Merchand og John Twinkle, i en øde Egn i Nærheden af Nome.

I en ensom Dal, som de aldrig tidligere havde betraadt, slog de Lejr. Deres Blik faldt paa en Isblok, som belystes af Ilden. Inde i Blokken syntes de at se en Menneskeskikkelse. De begyndte straks at hugge Isen i Stykker og fandt da Liget af et Menneske uden Hoved. Takket være Isen var det velbevaret, og endog Klæderne var uskadede. I en af Lommerne fandt de nogle Breve samt 3500 Gram rent Guld, som tydeligt nok var udvasket fra en eller anden Flod. Af Dokumenterne fremgik det, at den Døde var en Russer ved Navn Andreas Koljukin, født 1872 i Tomske. I Tøjet fandt man endvidere amerikanske Blade fra 1903, hvorfra man antager, at Russeren for omtrent 30 Aar siden har fundet Døden i Sne-marken, antagelig under en Snestorm.

Mange Vintres Sne havde siden dannet en Iskiste omkring Liget. Hovedet var antagelig blevet slæbt bort af et eller andet Rovdyr. De to Pelsjægere begravde nu Liget og overlod deres Fund til Myndighederne. De fik tilkendt Guldet, som indbragte dem 2500 Dollars.

Forleden kom en ung Mand til en Læge i Birmingham og klagede over Smerter i Siden. Doktoren undersøgte det angivne Sted og — stak sig i Fingeren. Ved nærmere Undersøgelse viste det sig, at der stak en Naal ud af Huden i Mandens Side. Patientens Moder kunde ogsaa identificere Naalen. En Gang, da hendes Son var meget lille, havde hun svøbt et Sjal om ham, inden hun lagde ham i Vuggen. Hun havde ikke nogen Sikkerhedsnaal til at fæste Sjalet med og nøjedes derfor med en Knappenaal. Da hun noget senere saa til Drengen, var Knappenaalen forsvundet, og siden kunde den ikke findes.

Prins Gustav Adolf af Sverige har i Sommer gennemgaaet Gilwell-Kursus i England. Prinsen 'er en meget interesseret og dygtig Spejderfører, foruden at han er Præsident for de svenske Spejdere.

Man tager det som en Selvfølge, at Iskager sælges i pæne Bægere, saaledes at Indholdet kan spises, uden at man faar smeltet Is op ad Armene til Albuerne. Idéen er slet ikke gammel, og morsomt nok var det Jamboreen i 1924, der lærte de danske Fabrikanter at lave Isbægere. Det var nemlig de amerikanske Drengene, der fortalte, hvorledes de var vant til at købe Is hjemme i U. S. A.

Gästen: — Hur mycket är jag skyldig?

Portieren: — Vilket rum hade herrn?

Gästen: — Alla rum var upptagna, så jag fick lov att ligga på biljarden.

Portieren: — Det blir 1,25 pr. timme.

Hvis en Rotte taber een af sine Fortænder, er den dødsens.

Den modsvarende Tand i den anden Kæbe vil da ikke længere kunne slibes ved Tygningen mod Fortanden, der faldt ud, hvorfor den vedbliver at vokse i Længden, krummer sig og vokser ind gennem Øjet og ind i Hjernen paa den værgeløse Rotte.

Paa Øen Bali maa alle Tempeldanserne trække sig tilbage, naar de er tolv Aar gamle, fordi deres Muskler allerede i denne Alder er saa stive, at de ikke mere kan udføre de hellige Danse med den Ynde, som forlanges.

Naar Børnene er seks Aar, bliver de indrullet i Tempeldansernes Rækker, og det er saaledes en kort Karrière, de kan se i Møde.

Lederen af de verdenskendte Spejderførerkursus paa Gilwell-Park i England, Capt. Wilson, har i September Maaned besøgt Danmark, hvor han har ledet et Kursus for fremragende Førere fra hele Skandinavien. K. F. U. M.-Spejderne og Det Danske Spejderkorps havde i Fællesskab indbudt den berømte Englænder.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen

(Fortsat).

Han gik forbi Dagligstuevinduerne, og hans Gummisko hortest ikke paa Grønsværen. De to gamle sad i Stilhed med hinanden i Haanden, og han vidste, at Minderne dansede i Lysskæret, dansede til en Tone af deres Sorg.

Han gik gennem Hallen og bankede paa. De bad ham komme ind. Han trak en Stol frem i Tavshed.

„Jeg vilde ikke have trængt ind hos Dem i Aften, for jeg véd, det er Aarsdagen. Men jeg har meget at aabenbare for Dem.“

De saa spørgende paa ham. Saa tog han den lille Bog op af Lommen, og idet han lukkede den op paa Titelladet, rakte han den til Doktoren. Der var Lys nok til at læse ved, og det gav et Sæt i ham, da han saa sin egen Skrift. Fru Maintree rejste sig og kiggede over hans Skulder. „Dorothy“, sagde han. Men hendes Blik var allerede løbet videre og havde bemærket, hvad der stod nedenunder. „Brian Rockwood. Saa Dorothy havde en Søn! Og hun kaldte ham Brian! Hvor er de?“ Hendes Stemme skælvede og kunde næppe høres.

„Deres Datter og hendes Mand døde i London sidste Aar“, sagde Doktor Barry. „Jeg skal sende Brian ind til Dem!“

Han smuttede ud af det franske Vindu. Danny sad og fortalte en Historie ved Baalet; men da Doktoren raabte „Rocky“, sneg Brian sig stille væk og kom hen til ham. Da de gik op imod Huset, fortalte han ham, at han var Doktor Maintrees Barnebarn. For Drengen syntes der ikke at være noget mærkeligt i det; han var bare vældig glad.

Et Stykke fra Vinduet standsede de. „Løb ind“, sagde han, „og læg Armene om Halsen paa din Bedstemor, som hendes Brian vilde have gjort; og giv din Bedstefar Haanden!“

Saa smuttede Brian fra Sommerhusmærket ind i den oplyste Stue — for at falde de to Gamle om Halsen.

Da Ulvene hørte om dette, var de henrykt over, at de havde været med til denne vidunderlige og romantiske Good-turn. Et Hjem — et

storartet Hjem — var fundet til deres Ven Rocky. En Søn var fundet til de gamle Folk, der havde været saa venlige mod dem.

„Jeg troede, han skulde være min Plejebroder“, sagde Simon, „men det gør ikke noget. Jeg er glad alligevel. Det er min Drage, der er Skyld i det alt sammen.“

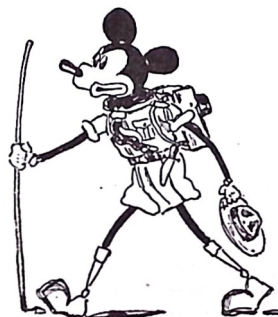
„Det er det“, sagde Danny, „ja, og saa, at du skrev det Brev. Skidt med, om det var daarligt stavet, det gjorde sin Virkning. Godt gjort, Tøsse-Simon!“ Og de andre Ulve slog ham paa Ryggen.

Ulveunger tager naturligvis ikke mod Drikkepenge, men Doktor Barry syntes ikke, det var mod Spejdernaanden, at Doktor Maintree betalte for, at Simon kunde komme paa en særlig Tomrerskole; og senere sørgede han for, at han kom i Lære hos en meget dygtig Møbelsnedker. For blandt Ulvene havde Simon altid været lidt til en Side i de fleste Sager; men med sine Hænder overgik han de fleste i Dygtighed.

Da „Bilen“ startede, ladet med Ulve og Lejrudstyr, stod Bryan paa Trappen til sit eget Hjem mellem sine Bedsteforældre og vinkede lystigt Farvel til sine Legekammerater.

„Du kommer til at savne dem“, sagde Doktor Maintree, da „Bilen“ forsvandt af Syne.

„Nej, Bedstefar“, sagde Brian. „Med dig og Bedstemor og det gamle Hus har jeg faaet alt, hvad en Dreng kan ønske sig. Og en skønne Dag bliver jeg maaske Admiral, og du vil være næsten lige saa stolt af mig som af Onkel Brian.“

INDBYDELSE TIL BESØG VED *Storstrømsbroen*

DEN 3. OG 4. NOVEMBER 1934

Som allerede tidligere meddelt vil der for Københavns og Omegns R. S. og Roverenheder blive Lejlighed til for en billig Pris at se et af Danmarks største Ingeniørarbejder. Turen er blevet til ved Velvilje fra Firmaet Christiani & Nielsen, som beredvilligt har givet Tilladelse til, at ca. 200 R. S. og Rovere beser Anlægene ved Storstrømmen. Ved særligt Arrangement med Statsbanerne, vil Turen foregaa med Ekstratog, som kører direkte til og fra Masnedø, Koretiden vil blive meget kort, idet den er ansat til 1¼ Time.

Besigtigelsen af Storstrømsanlægene vil foregaa under kyndig Ledelse, idet C. & N. stiller Personale til Raadighed. Før Besigtigelsen vil en af de ledende Ingeniører kort forklare Arbejdets Gang og fremvise Tegninger og Arbejdsplaner, saaledes at Deltagerne vil kunne faa Forstaaelse af Arbejdet og faa det fulde Udbytte af Forevisningen.

Man vil dernæst i C. & N.s Baade blive sejlet ud til Bropillerne og faa Lejlighed til at iagttage Arbejdet lige fra Begyndelsen og til Pillen staaer færdig. Eventuelt vil der blive Lejlighed til et Besøg paa Storstrømmens Bund, saafremt Vejr- og Arbejdsforhold tillader det. Man vil tilige faa Lejlighed til at komme ombord paa Arbejdshederne (Strømpillerne). Desuden vil der blive Tid til at bese Vordingborg (Gaasetaarnet m. m.).

Turen byder desuden paa forskellige Overraskelser.

Programmet vil i Korthed blive følgende:

Afrejse fra København: Lørdag, antagelig Kl. 21,45.

Ved Ankomsten til C. & N.s Barakker paa Masnedø udleveres der Kakao, og der anvises hver Mand en Madras.

Tidlig Søndag Morgen serveres The.

Derefter Foredrag og Instruktion.

Besøg paa Storstrømsanlægene.

Middag: 2 Retter Mad.

Besøg i Vordingborg.

Afrejse til København ved 16-Tiden.

Der medbringes personligt Lejrudstyr, 1 à 2 Tæpper, Spisegrejer, Toiletsager samt Tørkost til Aften- og Morgenmaaltid.

Prisen for alt dette er det lykkedes os at kunne sætte til kun 10 Kr., hvilket i første Række skyldes Velvilje fra Firmaet C. & N. og D. S. B.,

der har stillet sig yderst beredvilligt overfor os.

Tilmelding om Deltagelse sker til D. D. S. Kontor, Studiestræde 30, København K., inden den 15. Oktober.

Af Hensyn til Brobesigtigelsen sker Tilmeldingen patruljevis (mindst 6 Mand og derover). Patruljeføreren har Ansvaret for sin Patruljes Disciplin og Opførsel.

Da der kun kan deltage et begrænset Antal — nemlig 100 Mand fra hvert Korps — raader vi til hurtigst muligt at indtegne sig til denne Tur, der vil blive en virkelig Oplevelse.

Jonas & L. P. P.

BOGHYLDEN

„DE LANGE DRENGE“ (Viggo Rehlund), Hasselbalch.

Denne Bog er skrevet for Drengene fra 13—16 Aar og handler om en Dreng, Bjørn, der indgaar et ret uheldigt Venskab med en anden Dreng, Kay, og hvorledes alt kommer i sin rette Gænge igen. Bogen indeholder foruden Alvor ogsaa mange muntre Episoder.

*

Fodbold.

Paa Hagerups Forlag er udkommet en lille Bog om Fodbold („Teknik, Taktik og Metodik for Begyndere“). Titlen lyder noget videnskabelig, men Bogen, der er skrevet af en af vore største Fodboldpædagoger, Lektor Poul Jørgensen, er særdeles klar, letfattelig og nyttig for enhver Fodboldspiller, selv om han er kommet over Begynderstadiet.

rik Sol
rik Mælk
rik Solbjergmælk

100 pCt. Sundhed

A/s Københavns Mælkeforsyning

Redaktøren siger—

Forsidebilledet.

Det bliver heldigvis mere og mere almindeligt, at gule og grønne Spejdere holder Øvelser sammen. Billedet her er taget efter den voldsomme Slutkamp i en saadan Øvelse. Kammeratskabet er godt, ser man.

Slangerupbanen.

Slangerupbanens Direktion har anmodet Korpsen om at foranledige, at alle Spejdere, der ikke rejser i Uniform grundet paa det gældende Uniformsforbud, bærer deres Korpsmærke synligt paa Bluse eller Sweater baade paa Hen- og Tilbagerejsen med Slangerupbanens Tog. Dette bedes gennemført, idet det vil lette Banens Funktionærer Kontrollen med, at kun Spejdere benytter de til os udstedte særlige, billige Billetter.

Udenlandsk Korrespondance.

Korpskontoret har en Del Adresser liggende paa udenlandske Spejdere, der gerne vil skrive sammen med danske Spejderbrødre; Der er sikkert mange af jer, der kunde tænke jer at have saadan en Ven i det Fremmede at skrive til. Send blot et Par Ord til Korpskontoret (Navn, Adresse, Alder, Trop og hvilket Sprog, du skriver paa), og jeg skal sende dig en Adresse paa en jævnaldrende Kammerat; — har jeg den ikke i Øjeblikket, skaffer jeg den til dig.

Jeg har netop faaet to Adresser: Paa en 13-aarig Patruljefører i Malmø (skriver Svensk, Tysk og Engelsk), — var det ikke en glimrende Chance for en Patruljefører fra København eller nærmeste Omegn? — og paa en 17-aarig Spejder fra Mount Vernon i U. S. A. (skriver Engelsk). Hvem vil have disse Adresser?

Vilde Planter.

Jeg antager, at mange Spejdere er blevet Plantetekendere i Sommer og har opdaget, hvilken storartet Sport det er at gaa paa Opdagelse i Plantereverdenen.

Den smukkeste Plantesamling er indsendt af Spejder Bjørn Østerbye, H. C. Ørstedesvej 14, København. Bjørn har faaet en god Bog som Opmuntringspræmie.

Nødhjælp.

Paa Gyldendals Forlag er udkommet 2. Udgave af Overlæge Svendsens Nødhjælp for Vejfarende. Den er stadig en storartet og klar „Lærebog“, som egner sig særligt for Spejdere. Den ny Udgave bringer Holger Nielsens Metode til kunstigt Aandedræt. Den burde kendes af alle Spejdere. — Anskaf den lille Bog!

Fotokonkurrencen.

Der er kun ganske enkelte Dreng, der har indsendt Billeder, derimod er der en Del Forere, som udenfor Konkurrencen har indsendt nogle udmærkede Fotos, som er gengivet paa Midtersiderne. Jeg har kun kunnet uddele 2 Præmier, nemlig til Erik Gangsted Rasmussen for Billedet af Stedmoderblomsten, og Finn Elle, 4. Aarhus Trop, for den springende Spejder. Læg iøvrigt Mærke til, hvorledes der er en Idé i hvert eneste Billede. Damperen er paa Vej gennem Götakanalen.

Advarsel.

En tysk Vagabond, Josef Salcher, optræder i Spejderuniform som „Gruppefører“ for ca. 6 Dreng, muligvis i Danmark. Der maa ikke ydes ham nogen Hjælp.

Vil du til Australien?

Det ungarske Spejderkorps arrangerer en stor Fællesrejse for de europæiske Spejdere, som har Lyst (og Raad!) til at deltage i den store australske Jamboree i Melbourne fra den 27.—12.—34. til den 7.—5.—35. Der startes fra en italiensk Havn i Slutningen af Oktober. Spejderne vil slutte sig til det engelske Hold i Colombo. Der tilbringes en Uge paa Ceylon og tre Uger i Indien. I Australien er man i seks Uger. Turen gennem Indien er paa 3,000 miles og gaar over Madras, Mysore, Calcutta, Delhi og Agra til Bombay. Hjemkomst til Europa omkring Midten af Marts 1935. Prisen er i al Beskedenhed £. 170.

Bedste Spejderhilsen!

Tage.

BOGHYLDEN

FØRSTE BIND AF KNUD RASMUSSENS MINDEUDGAVE. (Knud Rasmussen: Mindeudgave, Hæfte 11. Gyldendal).

Med det 11. Hæfte af Knud Rasmussen Mindeudgave er første Bind bragt til Afslutning. Hermed foreligger saa en Trediedel af det statelige Tekst- og Billedværk om vor berømte Landsmands dristige Ekspeditioner til Grønlands Ødemarker. Det sidste Hæfte adskiller sig fra de foregaaende ved baade at være et Minde om Knud Rasmussen og et smukt og værdigt Minde om den dygtige og vidtberejste Forsker, Dr. Thorkild Wulff. Lige inden den anden Thuleekspedition stod ved Maalet, bukkede han under for Sult og Udmattelse. Man maatte lade ham blive tilbage i en Fjeldhule uden Mad og uden større Haab om Undsætning. Smukkere Minde-runer end dem, Knud Rasmussen rister over sin døde Fælle, kan man daarligt ønske sig.

„DRENGEN FRA DALEN“ er lige udkommet fra Hasselbalch.

Den er for Drengene i 12—14 Aarsalderen og handler om en Dreng, der rejser til Paris med sine Forældre for at finde Drengens Onkel. Han finder sin Fætter, men Onkelen er død. Bogen er ganske god. G.—H.

Er Jægere Naturskændere?

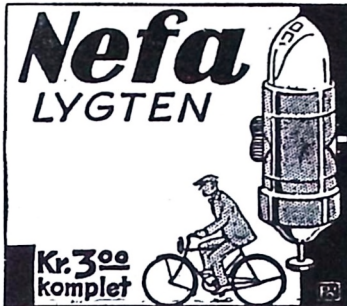
(Fortsat fra Side 14.)

der havde skudt den; han vilde ogsaa have Del i Overskudet! Man kunde have Lyst til at græde over, at saadanne Ting passerer i „Verdens mest oplyste Nation“.

Saalænge der i Danmark hersker saadanne Jagtlove og en saadan Jagtmoral, skal Vildtbestanden nok holdes nede paa et Minimum! Og bortset fra, at Danmark bliver fattigere for hvert Aar, der gaar, (for vi bliver fattigere ved, at Ørne o. s. v. udryddes, selvom de maaske kunde tage noget „madnyttigt“ Vildt), vil det hævne sig i det lange Løb, naar først Mus o. lign. begynder at tage Overhaand!

H. R. J.

Flensborg, den 30. August 1934.

POUL HOLM

Silkegade 11. Tlf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang Katalog

10 % Rabat til alle Spejdere

Drengene og Piger — bed Mor om

Spejdernes bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor: Vesterbrogade 80, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2te. Byen 8630.

Medlemmer oplyses indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

BRAND OMBORD —

(Fortsat fra Side 15.)

melse, det var, som om Vejret var blevet hedere henimod Aften, det kunde kun skyldes een Ting, nemlig at Ilden var ved at æde sig Vej op til Lugerne.

Han løb ned ad Jernleideren til Dækket nedunder, her var det tydeligt at mærke, at Luftten var opfedet. Dæksmandskabet var blevet purret, og da han vilde gaa videre forud, var han nær ved at snuble over en Slange.

Mandskabet arbejdede med utrolig Hurtighed. Slange efter Slange blev trukket fra Brandhænderne hen over Dækket og anbragt i Nærheden af Lugerne til Rum 2 og 3. Maskinen havde

BAGERMESTER C. JACOBSEN

DRONNINGENSGADE 44.46

TELF. CENTR. 5820

*

FILIAL: LEIFSGADE 5 - TELF. CENTR. 12135

Thors Specialvask

[Det bedste
[Det billigste
[Det smukkeste

Dampvaskeriet „THOR“

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 -:- Tlf.: 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

Brug

Blaa og rød Pakning

faaet Ordre til at skaffe Tryk paa Brandledningerne, og som en syngende, beroligende Røst klang de mægtige Dieselmotorer op til ham. Naar Skibet var i Fart, mærkede man kun ganske svagt de enorme Hestekræfter, der rasede løs i Maskinrummene, men nu, hvor Skibet laa i Havn og „kun“ skulde have Tryk paa særlige Ledninger, summede Maskinerne.

Manden, der var sat paa Post, meldte at Kviksølvsojlerne havde passeret 60, og det stod alle klart, at der kun var faa Sekunder igen, inden Lugerne vilde give efter for det stærke Varmepres. Søfolkene stod parat med Slangernes blanke Straalerør, hundrede Gange var de blevet purret ud under Brandraabet, hundrede Gange var de blevet øvet i Slukningsarbejdet, men i Dag var det Alvor. I Dag vilde ingen venlig Baadsmands-pibe blæse Øvelsen af og en Stemme meddele, at der var Kaffe og Basser i Messen. Nej — i Dag gjaldt det Liv og Død for deres Skib.

Næver, haarde og begede af Sømændens haarde Dont, klemte fast om Straalerørens Kobber, Øjne, der til daglig stirrede Faren i Møde, glimtede nu kolde og uforsonlige ned mod Lugerne, der skjulte Arvefjenden — Ilden.

De kunde høre Larmen fra Byen, saa nær og alligevel ude af Stand til at afværge det, der om faa Øjeblikke vilde ske. Her maatte de, som saa mangen en Gang før, stole paa sig selv. Brølene fra Slukningstogenes Sirener skar igennem Storbyens monotone Lyd og fik Sømændene til at smile en lille Smule. Trods alt var Landkrabberne ganske godt med, men de havde nu mere Tillid til Havnevesenets Slukningsdampere. Det var ogsaa Søfolk, der var ombord dér.

Saa skete det —

I Løbet af en Brøkdæl af et Sekund sprøjtede Ilden igennem de svære Luger, sprængte Bomme og Bjælker, som det var af Glas, og da Luftten sydende trængte ned i det overophedede Rum, steg Ilden til Vejrs som en fraadende, flakkende Søjle. Meterhøjt rejste den sig over Dækket, skrællede et Hjørne væk af Broen, sodede og fusede, sendte en Regn af Gnister og brændende Copratrevler til Vejrs og ud over Kajen. Der blev lyst som den klareste Dag, og hedt, saa Huden sved i Sømændenes Ansigter. Ved det første brølende Gennembrud af Flammerne var Mandskabet stivnet i Forfærdelse over Flammernes vilde, hensynsløse Fraaden, men i næste Nu reagerede de overfor Øvelserne: Erfaring og Rutine. Hænderne paa Straalerørene blev lagt ned, Fødderne godt plantet i Dækket og Straalerne blev sikkert drejet ind i Flammehavet.

Med 7 Atmosfærers Kraft susede Straalerne fra Slangerne ind i Ildsojlen, men Varmen fra Ilden var saa stærk, at Vandet næsten var for-

dampet, fejtet til Side, inden det ramte Ilden. Maskinerne var oppe paa højeste Ydeevne, svarende til 14 Knobs Sejlads, men stadig havde Straalerne ikke Kraft nok til at slaa igennem Ildens Varmepanser. Straalerne blev nu dirigeret op til Broen, til antændte Steder, man maatte nøjes med at hindre Ilden i at brede sig ovenpå, under Dækket maatte man haabe, at Skibs-konstruktørerne havde haft Held med deres brandsikre Skillerum.

Slukningstogene fra Land var nu naaet frem, og Straalerne fra 22 Rør flaaede ind i Flamme-havet, der rasede med uformindsket Kraft. Der var intet at gøre — Lastrummene maatte brænde tomme for Næring til Ilden. Men vilde Skibet kunne holde til en saa mægtig Hedepaavirkning? Sikkert ikke —

Samtidig med Brandvæsenet, var ogsaa Hav-nens fire Slukningsdampere blevet alarmeret. For fuldt Pres stod de op gennem Havnen, de behøvede ikke nogen nærmere Position, det flam-mende Skib var synligt over hele Havneterrænet.

Myndighederne indsaa det haabløse i at komme Ilden til Livs og gjorde nu alt for at begrænse Branden, fremfor alt gjaldt det om at sørge for, at Ilden ikke forplantede sig til Pakhusene paa Kajen. Ved Hjælp af Trosser og Bjælker fik man lidt efter lidt Skibet skudt saa langt ud i Hav-nebassinnet, at man var i Sikkerhed for, at Varme-udstraalingen kunde naa at antænde.

Passagererne var kort forinden sat i Land, men mange af dem naaede kun at faa det aller-nødvendigste med. Var Ilden ikke blevet opda-get paa et saa tidligt Tidspunkt, havde en Kata-strofe været uundgaelig.

Havnevæsenets store Slukningsdampere var kommet til og havde ankre op uden for Ildens Rækkevidde. De mægtige Straaleror, der kunde præstere Straaler paa 36 Tommer med smaa 25 Atmosfærer, blev rettet ind paa Damperen. Nøj-agtigt drejedes de kanonlignende Rør, indtil Ret-ning og Afstand var i Orden, og som en Ad-varsel til det øvrige Slukningsmandskab lod Dam-perne Sirenerne lyde.

Som en Lavine tordnede Vandet ud af Rørene, stod gennem Luften som en tyk, ulden Bjælke og ramte den brændende Damper med et Brag. Straalerne splintrede Træværk og knuste den hævede Lugekarm, slyngede Stumperne højt i Vejret og plaskede ned over Dæk og Last med en susende Lyd. Denne Gang maatte Ilden give tabt. Straalerne slog Ildsojlen ned, splittede Flammerne og mindskede øjeblikkelig Heden saa meget, at Mandskabet igen turde trænge frem. Straale ved Straale pumpedes tonsvis af Vand indenbords, og da Kaptajnen efter Samraad med Havnedampernes Kaptajner lod Lastpumperne

sætte i Gang og pumpe Vand ind, varede det ikke mange Timer, forend Ilden var saa ned-dæmpet, at det var muligt at danne sig et Over-blik over Skaden.

Lidt over Midnat havde man Ilden saa nogen-lunde under Kontrol. Ved Indpumpningen af de store Vandmasser, havde Skibet faaet en alvor-lig Slagside og truede med at rulle helt over. Tømme Lastrummene turde man ikke, da den kvælende, stinkende Røg, der stadig drev op fra Lasterne, viste, at omend Ilden var neddæmpet, brændte det stadig i den store Last af Gummi. I Stedet fandt man paa at fylde Lasterne 5—6, saaledes at man kunde haabe paa en Opretnin-gen. Med uhyre Forsigtighed begyndte Indpumpnin-gen, og efter haardt Arbejde lige til Morgen-gry kunde man i den begyndende Dagning se ud over et sodet, sværtet og hærget, men frelst Skib.

Aage Matthiessen.

I LEJREN

bør kun bruges

WOLFF & ARVÉs

Leverpostej - Kødretter - Fiske-boller og Bayerske Pølser.

FAAS HOS ALLE KØBMÆND

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Officielt Depot:

Det danske Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:
Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)
REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

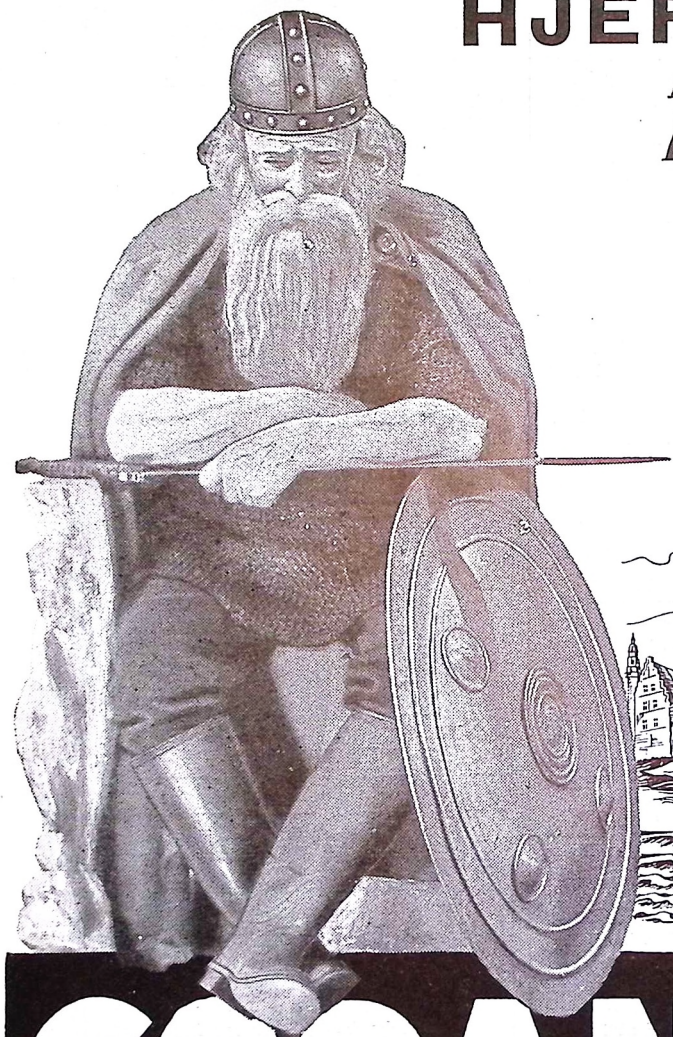
TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.
ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a. Telefon Byen 8630.

HJERTESUK

*fra Kronborgs
Kasematter*

At sidde ned i Tusind Aar,
naar Vandet højt paa Gulvet staar,
gi'r Gigt og anden Daarligdom.
Saa Gudskelov at CODAN kom,
som holder tør og varm min Fod.
Den Støvle, den er dansk og god.

HOLGER DANSKE

CODAN

HOLD PAA DET DANSKE

